

Imidlertid har Ministeriet fra kgl. Bygningsinspektør M. Borch modtaget et Andragende om, at det til Ombygning og Restaurering af Kommunitets- og Konsistoriebygningen samt Professorboligen saaledes bevilgede Beløb maa blive forøget med 350 000 Kr. Til Støtte herfor er det af Bygningsinspektøren anført, at der, efter at de paagældende Byggearbejder i Forsommeren 1917 var projekterede til Gennemførelse med en Udgift af 326 000 Kr., nu er indtraadt en saa betydelig Prisforhøjelse baade for Materialer og for Arbejdsløn, at det vil være umuligt at fuldføre Arbejdet for den bevilgede Sum. Til nærmere Oplysning om denne Prisforhøjelse er det eksempelvis anført, at medens Timelønnen for en Mursvend i 1917 var ca. 80 Øre, er den nu 250 à 300 Øre, ligesom det er udtalt, at Udgifterne ved Bygningsarbejde siden det nævnte Tidspunkt i det Hele er steget med 150 à 200 pCt. Da en stor Del af Materialerne til Kommunitetsbygningen er blevne indkøbte forinden de sidste store Prisforhøjelser, anser Bygningsinspektøren det imidlertid for muligt at nøjes med en Forhøjelse af den bevilgede Byggesum med ca. 100 pCt., og der anholdes derfor om en supplerende Bevilling paa 350 000 Kr. i det ovenanførte Øjemed.

Om dette Andragende har Ministeriet gennem Konsistorium indhentet en Erklæring fra Universitetikvæsturen, der, næst at henvise til de stærke Betæneligheder, som det allerede i 1917 voldte at lade Udgiften ved den i Hovedsagen Universitetsinteresser og ikke Kommunitetsformaal tjenende Ombygning af Kommunitetsbygningen afholde for Kommunitetets Regning, har fremhævet, at det nu maa staa klart, at Kommunitetet, saaledes som Stiftelsens økonomiske Stilling i de sidste to Aar har formet sig, ikke en Gang er i Stand til ved egen Kraft at fyldestgøre sin Opgave at underholde fattige Studenter, og derfor aldeles givet ikke kan paatage sig den ved Bygningsinspektørens Skrivelse bebudede overordentlige store Overskridelse af den bevilgede Byggesum.

Kvæsturen har saaledes anført, at Kommunitetets Formue i Tiden fra 1902—03 til 1918—19 bortset fra Tiendeafslønningskapitalerne er sunket ned fra 7 685 350 Kr. til ca. 6 150 000 Kr., hvilket giver en Nedgang i den aarlige Indtægt paa ca. 61 500 Kr., medens samtidig de normale Udgifter (herunder altsaa ikke Udgifter til Dyrtidshjælp, Bepising m. v.) er stegne med over 100 000 Kr. aarlig. Endvidere, at der med de *nuværende* Dyrtidsudgifter kan regnes med et Underskud for indeværende Finansaar paa 70 000 Kr. og for næste Finansaar paa 66 000 Kr., og at disse Underskud — saafremt Dyrtidstillæget for Kommunitetsalunnerne m. fl. fra 1. September d. A. forhøjes til 130 pCt. af Stipendiet, saaledes at dette, der nu med 50 pCt. Tillæg er 75 Kr. om Maaneden, forhøjes til 115 Kr. maanedlig — kan antages at ville blive ca. 128 000 Kr. for indeværende Finansaar og ca. 165 000 Kr. for Finansaaret 1920—21. Efter de saaledes foreliggende Forhold er det indlysende, at Kommunitetet maa have Hjælp, om da ikke Stiftelsens Formuebestand i Løbet af en kort Aarrække skal fortaeres og dermed Kommunitetets Tilintetgørelse indtræde, og ligesaa klart synes det at være, at det vil være aldeles uforvarligt nu at tillade et Indgreb i Formuen paa 350 000 Kr., idet et saadant Formueforbrug yderligere vil svække Stiftelsens Evne til at røgte sin fundatsmæssige Opgave.

Kvæsturen maa saaledes anse det for rimeligt og retfærdigt, at den heromhandlede Overskridelse af Bygningsudgifterne betales af Universitetet, idet det, som det væsentligt drejer sig om, er at skaffe Universitetet bedre og mere tidssvarende Kontorlokaler, Udvalgsværelser, Lærerforsamlingsal, bedre Lokaler for den zoologiske Studiesamling, samt at istandsætte Konsistoriehuset og Professorgaarden.

Forsaavidt det imidlertid af finansielle Grunde maatte anses for betænkeligt at paalægge Universitetet en saa stor øjeblikkelig Udgift, som Udredelsen af de ommeldte 350 000 Kr. vil være, har Kvæsturen henledt Opmærksomheden paa, at der er en Udvej for paa lempelig Maade at paalægge Universitetet Udgiften saaledes, at den kun vil komme til at føles som en forholdsvis ubetydelig Formindskelse i den aarlige Renteindtægt. Man vil nemlig kunne gaa den Vej, som ogsaa fulgtes ved Købet af Ejendommen Nr. 8 i Studiestræde og Nr. 17 i Skt. Pederstræde, jfr. Tillægsbevillingsloven for 1918—19 ad § 4 A., Universitetet, og Rigsdagstidenden for 1918—19, Tillæg B. Sp. 2303—06, at afholde Udgiften af den Kapital, der indkommer ved Afsløsning af Universitetets Arvefæsteafgifter. Nogen endelig Bestemmelse om disse Kapitalers Afvikling er endnu ikke truffet, men det kan i hvert Fald ses, at der ikke i indeværende Finansaar for Universitetets Vedkommende vil indkomme en saa stor Sum, at Bygningsudgifterne kan afholdes deraf. Der maatte derfor paa anden Maade